

Sygn. akt IV U 197/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2013r.

Sąd Okręgowy we Włocławku IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Duda- Marciszewska

Protokolant: sekr. sądowy Marlena Budzyńska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2013r. we Włocławku na rozprawie

sprawy S. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę

na skutek odwołania S. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 17 stycznia 2013r. znak: (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IVU 197/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 stycznia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. G. prawa do emerytury albowiem nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

S. G. wywodząc odwołanie od powyższej decyzji wniósł o zaliczenie do okresu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 01.01.1979r. do 30.09.1990r. w (...) Spółdzielni (...) w K. na stanowisku spawacza. Wnioskodawca podniósł, iż w jego ocenie podniesioną okoliczność udowadnia wystawione świadectwo pracy w warunkach szczególnych, skierowania na szkolenia z zakresu spawania elektrycznego oraz zeznania świadków.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podtrzymał zaskarżoną decyzję i wniósł o oddalenie odwołania.

Argumentując zasadność podjętej decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca na dzień 01.01.1999r. udowodnił 29 lat, 2 miesiące i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych w tym 3 lata, 2 miesiące i 7 dni pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Wnioskodawca nadal pozostaje w zatrudnieniu i nie przystąpił do OFE.

Organ rentowy do pracy w warunkach szczególnych nie uznał okresu od 01.01.1979r. do 30.09.1990r. w (...) Spółdzielni (...) w K. bowiem ze świadectwa pracy w warunkach szczególnych wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w spornym okresie jako ślusarz-spawacz, a praca na takim stanowisku nie jest pracą w warunkach szczególnych.

Powołując się na brzmienie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DZ. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227) organ rentowy uznał zaskarżoną decyzję za zasadną.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

S. G. urodził się (...). Z zawodu jest kowalem.

W dniu 3 września 1969r. wnioskodawca podjął zatrudnienie w (...)Spółdzielni (...)w K.- Zakład (...)jako ślusarz-stażysta, następnie jako ślusarz.

W okresie od 01.06.1976r. do 19.01.1977r. odwołujący odbywał kurs w zawodzie spawacza elektrycznego, w sierpniu 1987r. został również skierowany na kurs spawania w osłonie CO₂.

Z dniem 25 października 1978r. odwołującemu powierzono do wykonania czynności ślusarsko-spawalnice.

Stanowisko ślusarza zostało ponownie objęte przez S. G. z dniem 1 września 1980r.

Do dnia 30 września 1990r. S. G. pracował jako ślusarz w (...)Spółdzielni (...)w K. na podstawie umowy o pracę.

Dowód; podanie z dn. 03.09.1969r., karta obiegową zmiany, umowa o pracę z dn. 03.09.1969r., z dn. 02.05.1974r., z dn. 01.06.1988r., angaż z dn. 31.12.1979r., z dn. 28.02.1971r., z dn. 06.03.1972r., z dn. 05.08.1974r., z dn. 30.09.1974r., z dn. 25.03.1975r., z dn. 18.04.1977r., z dn. 19.12.1977r., z dn. 25.10.197r., z dn. 01.08.1979r., z dn. 03.01.1980r., z dn. 03.01.1980r., z dn. 03.11.1980r., z dn. 21.08.1981r., z dn. 20.04.1983r., z dn. 02.01.1986r., z dn. 03.09.1986r., podanie, karta obiegową z dn. 30.04.1974r., pismo z dn. 18.01.1977r., wniosek z dn. 06.09.1984r., świadectwo pracy z dn. 30.08.1995r. akta osobowe wnioskodawcy nadesłane przez (...)Spółdzielnię(...).

Stanowisko spawacza S. G. piastował będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. w okresie od 1 września 1995r. do 31 grudnia 1997r. i od 1 lutego 1998r. do 31 grudnia 1998r.

Dowód: świadectwo pracy k. 10 i 20 akt organu rentowego.

W dniu 14 stycznia 2013r. S. G. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wniosek o emeryturę.

W odpowiedzi na przedłożony wniosek Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 17 stycznia 2012 roku odmówił S. G. prawa do emerytury motywując ją brakiem wymaganego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Zdaniem organu rentowego wnioskodawca udowodnił jedynie 3 lata, 2 miesiące i 7 dni pracy w warunkach szczególnych podług wymaganych 15 lat.

Dowód: wniosek k. 36-38, decyzja k. 43 akt organu rentowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz aktach osobowych wnioskodawcy z (...)Spółdzielni (...)w K.. Dokonując oceny dokumentów znajdujących się w teźce osobowej wnioskodawcy Sąd wziął pod uwagę, że nie zawiera ona jakichkolwiek przekreśleń ani podrobień mogących rzutować na jej autentyczność. Co więcej prowadzone ówczynie akta charakteryzują się kompletnością i skrupulatnością co pozwala w ocenie Sądu na wierne odzwierciedlenie kariery zawodowej S. G. w owym zakładzie. Na ich podstawie Sąd Okręgowy ustalił, że w spornym czasookresie wnioskodawca pracował jako ślusarz, jedynie w okresie od 25 października 1978r. do 1 września 1980r. wykonywał czynności ślusarza-spawacza. Pozostając w sferze oceny zgromadzonego rzeczowego materiału dowodowego zaakcentować również należy, że Sąd I Instancji nadał priorytetowe znaczenie przedłożonym dokumentom albowiem były one sporządzane na bieżąco w spornym czasookresie, zatem wierniej odzwierciedlają ówczesny stan rzeczy. Co więcej pamięć ludzka jest ulotna, tym bardziej

zatem w zderzeniu z kompletną dokumentacją zawodową odwołującego w ocenie Sądu meriti należało uwzględnić w pełni dokumentację zawodową.

Świadek G. K. (nagranie 00:03:28-00:12:00) stanowczo twierdził, że wnioskodawca pracował tylko jako spawacz jednakże co znamienne nie pracował w brygadzie S. G.. Jego kontakt zatem z odwołującym się był bardzo sporadyczny. Dla oceny charakteru świadczonej przez wnioskodawcę pracy znamienym było wskazanie jednak przez świadka, iż w „żadnym wypadku ten kto miał wpisany ślusarz nie był spawaczem”. W opozycji z ustaleniami Sądu stoją również zeznania S. (nagranie 00:14:00-00:20:04), który konsekwentnie wskazywał, że wnioskodawca wykonywał czynności spawacza. Odmawiając nadania owym zeznaniom waloru wiarygodności jak wskazano już powyżej Sąd miał na uwadze całkowicie odmienne konkluzje wynikające z kompletnych akt osobowych wnioskodawcy oraz fakt, że świadek zeznawał na okoliczność oddaloną w czasie o przeszło 30 lat i co więcej nie dotyczącą go osobiście zatem co najmniej dziwnym jest fakt, że świadek z taką dokładnością był w stanie zaprezentować okoliczności dotyczące zatrudnienia odwołującego.

Treść zeznań S. G. została uznana za wiarygodną jedynie w części skorelowanej z ustaleniami Sądu dotyczącymi jego zatrudniania do 1977r. Sąd meriti nie podzielił natomiast zapatrywania wnioskodawcy, że od 1977r. do 1990r. wykonywał stale i pełnym wymiarze czasu pracy pracę spawacza albowiem owa okoliczność nie została należycie udowodniona. Bliższa analiza oceny charakteru świadczonej przez wnioskodawcę pracy zostanie poczyniona w dalszej części rozważań Sądu.

Przechodząc do merytorycznych rozważań wskazać należy, iż koncentrowały się one na ustaleniu czy S. G. spełnia wszystkie przesłanki do przyznania mu prawa do emerytury.

Mając na uwadze dyspozycję art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd badał czy wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy, okres pracy w warunkach szczególnych oraz czy nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego. Zgodnie bowiem z powołanym przepisem ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący 20 lat dla kobiet, 25 lat dla mężczyzn.

Powyzsza emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Mając również zastosowanie w przedmiotowej sprawie § 4 ust.1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U Nr 8, poz.43 ze zm.) ustanawia zaś, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, stanowiącym załącznik do powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki – w przypadku – mężczyzn osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe uregulowania Sąd Okręgowy uznał, że S. G. nie przysługuje prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych albowiem nie legitymuje się wymaganym stażem pracy w wymiarze 15 lat. Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy okres 3 lat, 2 miesięcy i 7 dni pracy w warunkach szczególnych. Jest to okres zatrudnienia jako spawacz w (...) Sp. z o.o. w okresie od 1 września 1995r. do 31 grudnia 1997r. i od 1 lutego 1998r. do 31 grudnia 1998r.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Okręgowy nie uwzględnił jednak S. G. do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia od 01.01.1979r. do 30.09.1990r. w (...)Spółdzielni (...)w K.. Wyartykułowania bowiem wymaga, że ustawodawca mocą § 1 powołanego powyżej rozporządzenia dopuścił możliwość przyznania emerytury w obniżonym wieku jedynie ograniczonej grupie pracowników, a mianowicie tym którzy swoją pracę wykonywali w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Ustawowym wymogiem jest również by owa praca mieściła się w wykazie stanowisk wydanym przez właściwego ministra, któremu ówczesnie podlegał dany zakład pracy. I tak na mocy uchwały Nr 80 Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy z dnia 30 czerwca 1983r. w Wykazie A Dziale XIV poz. 12 pkt 1,3 za pracę w szczególnych warunkach uznano stanowisko spawacza. Niniejszemu warunkowi wnioskodawca nie sprostął co tym samym uniemożliwiło Sądowi zaliczenie spornego czasookresu do okresu pracy w warunkach szczególnych. Pokreślenia bowiem wymaga, że w okresie zatrudnienia w (...)Spółdzielni (...) w K.wnioskodawca, co zostało udowodnione ponad wszelką wątpliwość pracował jako ślusarz. Wyartykułować należy, że ubiegając się o pracę odwołujący wnosił o zatrudnienie go jako ślusarza, takie stanowisko widnieje również w umowach o pracę, co więcej w licznych angażach stanowisko pracy S. G.zostało również określone jako ślusarz. Uwadze Sądu nie umknęło również, że ubiegając się o nagrodę jubileuszową również wskazano, że odwołujący pracował jako ślusarz. Jak wynika ze zgromadzonych dokumentów jedynie w okresie od 25 października 1978r. do 1 września 1980r. S. G.były powierzone czynności ślusarza-spawacza. Jednakże jak przytoczono już powyżej nawet niniejszy czasookres nie może zostać uznany za okres pracy w warunkach szczególnych, gdyż praca spawacza nie była świadczona wówczas w pełnym wymiarze czasu pracy albowiem normatywny czas pracy wnioskodawcy był dzielony na czynności spawacza oraz czynności ślusarza, które nie są uznane za pracę w warunkach szczególnych.

Reasumując Sąd I Instancji mając na uwadze zaprezentowane argumenty odwołanie S. G. oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.